

STJÓRNARTÍÐINDI B 7 – 2002

17. janúar 2002

57

Nr. 38

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá fyrir skráningu ökutækja, nr. 84 30. janúar 1997.

1. gr.

3. gr., sbr. auglýsingu nr. 795 29. desember 1998, orðist svo:

Gjald fyrir skráningarmerki skal vera 2.815 kr. hvert merki.

Gjald fyrir skráningarmerki sem afhent er í stað skráningarmerkis af eldri gerð skal þó vera 2.065 kr.

Eigandi ökutækis sem bera á skráningarmerki af eldri gerð (fornbifreiðir o.fl.) greiðir kostnað við gerð þeirra.

Gjald fyrir vörslu skráningarmerkja sem eigandi ökutækis leggur inn hjá skráningarstofu eða aðila í umboði hennar skal vera 1.500 kr. Gjaldið greiðist fyrirfram.

Gjald fyrir aðra vörslu skráningarmerkja umfram einn mánuð skal vera 1.500 kr.

2. gr.

Auglýsing þessi sem sett er samkvæmt 64. gr. umferðarlaga, nr. 50 30. mars 1987, öðlast gildi 21. janúar 2002.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 17. janúar 2002.

F. h. r.

Björn Friðfinnsson.

Ólafur W. Stefánsson.

17. janúar 2002

Nr. 39

AUGLÝSING

frá ríkisskattstjóra nr. 4/2002 um reiknað endurgjald 2002.

Reglur og viðmiðunarfjárhæðir tekjuárið 2002.

Ríkisskattstjóri hefur sett eftirfarandi reglur um reiknað endurgjald, sbr. 3. málsl. 1. mgr. 59. gr. laga um tekjuskatt og eignarskatt, vegna starfa á árinu 2002 og fyrir álagningu gjaldárið 2003. Reglur þessar eru til viðmiðunar reiknaðs endurgjalds fyrir vinnu manns, sem vinnur við eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi, eða starfar á vegum

sameignarfélags, einkahlutafélags eða hlutafélags eða á vegum tengdra félaga (dótturfélaga, hlutdeildarfélaga) þar sem hann hefur ráðandi stöðu vegna eignar- eða stjórnunaraðildar ef launatekjur af því starfi teljast vera lægri en hann hefði haft ef unnið hefði verið fyrir ótengdan eða óskyldan aðila.

1. Almenn um ákvörðun reiknaðs endurgjalds.

Samkvæmt 2. mgr. 1. tölul. A-liðar 7. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum, skal maður, sem vinnur við eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi reikna sér til tekna eigi lægra endurgjald fyrir starfið en hann hefði haft sem laun fyrir það hjá óskyldum eða ótengdum aðila. Sama gildir um vinnu maka manns og barna þeirra fyrir vinnu sem þau inna af hendi við atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi hans.

Á sama hátt skal maður reikna sér til tekna sem reiknað endurgjald mismun á greiddum launum fyrir vinnu við atvinnurekstur eða starfsemi sem rekin er í sameign með öðrum eða við atvinnurekstur lögaðila og reiknuðu endurgjaldi sem honum hefði borið að reikna sér hefði starfið verið innt af hendi við eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi eins og greinir hér að framan, enda teljist hann hafa ráðandi stöðu vegna eignar- eða stjórnunaraðildar. Á sama hátt skal reikna endurgjald fyrir starf sem maki manns, barn hans, venslamaður hans eða nákominn ættingi innir af hendi fyrir framangreinda aðila.

Samkvæmt ákvæðum 59. gr. laga um tekjuskatt og eignarskatt skal ríkisskattstjóri setja við upphaf árs reglur um reiknað endurgjald fyrir vinnu við eigin atvinnurekstur og ákveða viðmiðunarfjárhæðir fyrir lágmark þess með hliðsjón af raunverulegum tekjum fyrir sambærileg störf. Reglur um reiknað endurgjald og viðmiðunarfjárhæðir gilda einnig ef laun sem greidd eru vegna vinnu við atvinnurekstur eða starfsemi, sem rekin er í sameign með öðrum eða við atvinnurekstur lögaðila, eru lægri en ætla mætti að þau væru ef vinnan væri innt af hendi fyrir óskyldan eða ótengdan aðila.

Tengsl milli launþegans og vinnuveitandans til þess að reikna skuli endurgjald samkvæmt reglum þessum teljast vera fyrir hendi þegar sá sem launin tekur eða ætti að taka telst vera ráðandi aðili vegna eignar- eða stjórnunaraðildar. Maður telst ráðandi aðili ef hann sjálfur, maki hans, venslamaður eða annar nátengdur aðili er í stjórn félagsins eða framkvæmdastjórn þess eða ef hann, einn eða ásamt maka eða öðrum tengda- og venslamönnum eða samstarfsmönnum, á það stóran hluta í félaginu að ætla megi að það hafi áhrif á ákvörðun launanna. Tengsl þessi teljast á sama hátt vera fyrir hendi ef um er að ræða óbeina eignar- eða stjórnunaraðild svo sem starfi maður hjá dótturfélagi eða hlutdeildarfélagi félags sem hann hefur ráðandi stöðu í.

Endurgjald, sem manni ber að reikna sér, sbr. framangreint, skal hann ákveða þannig að það sé eigi lægra en hann hefði haft sem laun fyrir sama starf hjá óskyldum eða ótengdum aðila. Skal sú fjárhæð að jafnaði ekki vera lægri en viðmiðunarfjárhæð sú sem ákveðin er í 4. kafla í reglum þessum en getur verið hærri eftir því sem tilefni er til með hliðsjón af raunverulega greiddum launum fyrir sambærileg störf hjá óskyldum eða ótengdum aðila, umfangi og eðli starfsmennar og starfs hans, taxa fyrir útselda vinnu í starfsgreininni, afkomu rekstrarins og fé sem bundið var í rekstrinum í ársbyrjun.

Reiknað endurgjald manns, sem selur út eigin vinnu eða vinnu starfsmanna sinna, skal aldrei vera lægra en sem svarar til launa starfsmanns við reksturinn, með sambærilega menntun, reynslu og vinnuframlag.

Viðmiðunarfjárhæðir eru miðaðar við þá tegund atvinnurekstrar eða starfsemi sem framteljandi stendur fyrir og eru lágmarksfjárhæðir sé viðkomandi ekki í öðru launuðu föstu starfi eða starfi sem reikna skal endurgjald fyrir. Sé svo er heimilt að lækka viðmiðunarfjárhæðir um þá fjárhæð sem laun eða reiknað endurgjald fyrir hitt starfið er umfram

50% af viðmiðunarfrjárhæðinni þó þannig að það verði aldrei lægra en 25% af viðmiðunarfrjárhæðinni að viðbætti þeirri hækkun sem leiða kann af næstu málsgrein hér á undan.

Þegar hjón eða samskattað sambúðarfólk standa saman að atvinnurekstri eða sjálfstæðri starfsemi skal hvort hjóna um sig ákvarða sér reiknað endurgjald í samræmi við reglur þessar og skiptist rekstrarhagnaður milli þeirra í hlutfalli við reiknað endurgjald þeirra. Vinni það hjóna, sem ekki stendur fyrir atvinnurekstrinum, með maka sínum skal meta því reiknað endurgjald eins og það hafi verið unnið af óskyldum eða ótengdum aðila og telst rekstrarhagnaður þá vera tekjur þess sem stendur fyrir atvinnurekstrinum.

2. Staðgreiðsla af reiknuðu endurgjaldi.

Samkvæmt 6. gr. laga um staðgreiðslu opinberra gjalda ber manni, sem reikna skal sér endurgjald vegna vinnu við eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi, að tilkynna skattstjóra í skattumdæmi sínu um áætlaðar tekjur sínar á staðgreiðsluárinu í samræmi við reglur ríkisskattstjóra um reiknað endurgjald og standa skil á staðgreiðslu af þeirri frjárhæð eins og um greidd laun hafi verið að ræða. Sama á við ef maki, barn eða annar sá sem fellur undir reglur þessar vinnur við atvinnureksturinn.

Samkvæmt sömu lagagrein skal lögaðili ákveða manni, sem hjá honum starfar og fellur undir reglur þessar, endurgjald fyrir vinnu hans ef þau laun, sem honum eru greidd eru lægri en reiknað endurgjald samkvæmt reglunum og standa skil á staðgreiðslu af þeirri frjárhæð.

Telji skattstjóri að áætlun manns, sem starfar við eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi eða ákvörðun lögaðila um endurgjald manns sem hjá honum starfar og fellur undir reglur þessar séu á staðgreiðsluári lægri en lágmark viðmiðunarfrjárhæða samkvæmt reglum ríkisskattstjóra, skal hann ákveða endurgjaldið og staðgreiðslu af því í samræmi við reglurnar. Skattstjóri má aðeins víkja frá lágmarki reiknaðs endurgjalds samkvæmt reglum ríkisskattstjóra á grundvelli skriflegra skýringa og nauðsynlegra gagna frá framteljanda og/eða launagreiðanda.

Í upplýsingum manns sem starfar við eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi og óskar eftir að honum sé ákveðið lægra endurgjald en svarar til viðmiðunarfrjárhæða samkvæmt reglum þessum skulu koma fram upplýsingar um umfang og eðli starfseminnar og starfs hans, upplýsingar um önnur launuð störf og eftir því sem við á upplýsingar um verð á útseldri vinnu hans eða starfsmanna sem vinna í þjónustu hans. Hann skal ennfremur gera grein fyrir afkomu rekstrarins á síðastliðnu ári og leggja fram áætlun um rekstur og tekjur hans á staðgreiðsluárinu, svo og gera grein fyrir hvaða fjármagn sé bundið í rekstrinum.

Maður sem starfar hjá félagi og óskar eftir að honum sé ákveðið lægra endurgjald en svarar til viðmiðunarfrjárhæða samkvæmt 4. kafla í reglum þessum skal leggja fram hliðstæðar upplýsingar um umfang og eðli starfseminnar og starfs hans, um önnur launuð störf sín og eftir því sem við á upplýsingar um verð á útseldri vinnu hans og annarra starfsmanna sem vinna hjá félaginu.

Staðgreiðsla af reiknuðu endurgjaldi er bráðabirgðagreiðsla tekjuskatts og útsvars á tekjuári. Endanleg ákvörðun reiknaðs endurgjalds fer fram við endurskoðun skattframtala og skal skattstjóri þá hækka reiknað endurgjald frá ákvörðun þess vegna staðgreiðslu á tekjuárinu, komi þá í ljós að það hafi ekki verið í samræmi við reglur þessar.

Hafi maður svo lágt reiknað endurgjald af starfsemi samkvæmt samþykktri áætlun að staðgreiðsla hans sjálfs eða vegna hans og maka hans verði engin á árinu getur hann sótt um til skattstjóra að skila „Skilagrein vegna reiknaðs endurgjalds“ einu sinni á ári. Sé umsóknin samþykkt þarf að leggja skattkortin inn hjá skattstjóra. Sé áætlað reiknað endurgjald af starfseminni innan við 215.000 krónur á árinu 2002 fellur það utan staðgreiðslu.

3. Reiknað endurgjald við álagningu.

Framteljandi, sem reglur þessar taka til, skal á framtali sínu reikna sér endurgjald eigi lægra en viðmiðunarfjárhæðir í 4. kafla og að teknu tilliti til launa eða reiknaðs endurgjalds í öðru starfi hjá ótengdum eða óskyldum aðila, umfangs og eðli starfseminnar og starfs hans, taxta fyrir útselda vinnu, afkomu rekstrar og eigin fjár í rekstri, sbr. 1. kafla.

Telji framteljandi á framtali sínu að reiknað endurgjald, og eftir atvikum laun hans, eigi að vera lægra en sú fjárhæð sem staðgreiðsla var greidd af eða lægra en viðmiðunarfjárhæð skv. 4. kafla í reglum þessum eða lægra en endurgjald sem ákveðið er skv. 1. kafla þeirra, skal hann láta fylgja skattframtali sínu gögn og rökstuðning fyrir mati sínu ásamt upplýsingum, sbr. 2. kafla hér að framan.

Að móttæknu framtali og öðrum framtalsgögnum skal skattstjóri endurskoða reiknað endurgjald framteljanda, maka hans og barna eftir því sem tilefni er til.

Skattstjóra er heimilt að fallast á að reiknað endurgjald sé lægra en viðmiðunarfjárhæðir ríkisskattstjóra kveða á um ef rökstuðningur og gögn framteljanda og eftir atvikum þess lögaðila, sem hann tekur eða á að taka laun hjá, réttlæta slíka ákvörðun. Fallist skattstjóri ekki á rök framteljanda um lægra reiknað endurgjald skal hann hækka það til samræmis við viðmiðunarfjárhæðir í reglum þessum.

Sé um að ræða endurgjald manns með eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi skal hækkan skattstjóra á reiknuðu endurgjaldi ekki leiða til þess að tap á rekstrinum verði meira en almennar fyrningar ársins. Sé um að ræða elli- eða örorkulífeyrisþega með eigin atvinnurekstur skal þess gætt að ekki verði tap á rekstrinum. Ákvæði þessi taka ekki til félaga og þeirra sem reikna ber sér endurgjald vegna starfa hjá þeim.

4. Viðmiðunarfjárhæðir reiknaðs endurgjalds 2002.

Flokkar viðmiðunarfjárhæða.

Þær fjárhæðir sem fara hér á eftir eru lágmarksviðmiðun fyrir reiknað endurgjald manna sem vinna við eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi eða starfa í hvers kyns almennum störfum og/eða stjórnunarstörfum hjá einkahlutafélagi, hlutafélagi eða sameignarfélagi eða tengdum félögum sem þeir, makar þeirra, venslamenn eða aðrir nátengdir eða þeir ásamt samstarfsmönnum hafa ráðandi stöðu í vegna eignar- eða stjórnaraðilar.

Flokkur A. Sérfræðipjónusta.

Til flokks A teljast sérmenntaðir menn vegna starfa í sérgrein sinni og eða stjórnunarstarfa á þeim vettvangi, svo sem lyfjafræðingar, læknar, tannlæknar, lögfræðingar, lög-giltir endurskoðendur, verkfræðingar, ráðgjafar og aðrir sérfræðingar, m.a. á tölvusviði, í fjármálaráðgjöf og verðbréfavíðskiptum.

Flokkur A skiptist í fjóra undirflokkar:

A(1) Sérfræðingur sem jafnframt stýrir rekstri þar sem starfa einn eða fleiri sérfræðingar og greidd eru laun sem samsvara árslaunum 10 manna eða fleiri eða samsvarandi greiðslur samkvæmt reikningum frá sérfræðingum.

Mánaðarlaun	500.000 kr.
Árslau	6.000.000 kr.

A(2) Sérfræðingur sem jafnframt stýrir rekstri þar sem starfa einn eða fleiri sérfræðingar og greidd eru laun sem samsvara árslaunum allt að 10 manna eða samsvarandi greiðslur samkvæmt reikningum frá sérfræðingum.

Mánaðarlaun	475.000 kr.
Árslau	5.700.000 kr.

A(3) Sérfræðingur sem hefur einungis ósérfróða starfsmenn í þjónustu sinni sem hann greiðir laun eða samsvarandi greiðslur samkvæmt reikningum fyrir aðkeypta þjónustu.

Mánaðarlaun	425.000 kr.
Árslaun	5.100.000 kr.

A(4) Sérfræðingur sem hefur ekki starfsmann í þjónustu sinni og kaupir ekki aðstoðarþjónustu samkvæmt reikningi.

Mánaðarlaun	375.000 kr.
Árslaun	4.500.000 kr.

Deili tveir eða fleiri menn sem undir reglur þessar falla með sér stjórnun á rekstrinum skal reiknað endurgjald þeirra fara eftir flokki A(1) eða A(2) miðað við að fjölda starfsmanna, að þeim meðtöldum, sé deilt á þá.

Flokkur B. Almenn starfsemi, iðnaður, verslun, útgerð og þjónusta.

Til flokks B teljast menn sem vinna við iðnaðar- og iðjurekstur, hvers konar verslun og viðskipti, veitingastarfsemi, útgerð og fiskvinnslu, framleiðslu landbúnaðarvara, verk-takastarfsemi hvers konar og þjónustu, sem ekki heyrir undir flokk A eða C. Stjórnun rekstrarins eða félagsins er hluti af störfum þeirra sem falla undir flokk B(1), B(2) og B(3), þótt þeir vinni einnig önnur störf.

Flokkur B skiptist í fjóra undirflokka:

B(1) Maður sem stýrir rekstri sem greiðir laun sem samsvara árslaunum 10 starfsmanna eða fleiri eða er með sambærileg umsvif í rekstri með aðkeyptri þjónustu.

Mánaðarlaun	450.000 kr.
Árslaun	5.400.000 kr.

B(2) Maður sem stýrir rekstri sem greiðir laun sem samsvara árslaunum 4 til 10 starfsmanna eða er með sambærileg umsvif í rekstri með aðkeyptri þjónustu.

Mánaðarlaun	375.000 kr.
Árslaun	4.500.000 kr.

B(3) Maður sem stýrir rekstri sem greiðir laun sem samsvara árslaunum 2 til 4 starfsmanna eða er með sambærileg umsvif í rekstri með aðkeyptri þjónustu.

Mánaðarlaun	300.000 kr.
Árslaun	3.600.000 kr.

B(4) Starfsmaður við framangreinda starfsemi sem greiðir laun sem samsvara minna en árslaunum 2 starfsmanna eða er með sambærileg umsvif í rekstri með aðkeyptri þjónustu.

Mánaðarlaun	250.000 kr.
Árslaun	3.000.000 kr.

Deili tveir eða fleiri menn sem undir reglur þessar falla með sér stjórnun á rekstrinum skal reiknað endurgjald þeirra fara eftir flokki B(1), B(2) eða lægst B(3) miðað við að fjölda starfsmanna, að þeim meðtöldum, sé deilt á þá.

Flokkur C. Fjölmiðlun, listamenn, skemmtikraftar, útgefendur, sérhæfð sölustarfsemi o.fl.

Til flokks C teljast menn með eða án sérmenntunar, sem vinna við framangreinda starfsemi, svo sem blaðamenn, fréttamenn og dagskrárgerðarmenn, þeir sem starfa við bóka-

og blaðaútgáfu, kvikmyndagerð, listamenn, skemmtikraftar o.fl. Ennfremur sérhæfð sölu-
starfsemi, svo sem fasteignasala, bifreiðasala, bókhaldsþjónusta, kennslustarfsemi og skóla-
rekstur og námskeiðahald. Stjórnun starfseminnar er hluti af störfum þeirra sem falla undir
flokk C(1), C(2) og C(3), þótt þeir vinni einnig önnur störf.

Flokkur C skiptist í fjóra undirflokka:

C(1) Maður sem stýrir rekstri sem greiðir laun sem samsvara árslaunum 10 starfs-
manna eða fleiri eða er með sambærileg umsvif í rekstri með aðkeyptri þjónustu.

Mánaðarlaun	450.000 kr.
Árslaun	5.400.000 kr.

C(2) Maður sem stýrir rekstri sem greiðir laun sem samsvara árslaunum 4 til 10 starfs-
manna eða er með sambærileg umsvif í rekstri með aðkeyptri þjónustu.

Mánaðarlaun	400.000 kr.
Árslaun	4.800.000 kr.

C(3) Maður sem stýrir rekstri sem greiðir laun sem samsvara árslaunum 2 til 4 starfs-
manna eða er með sambærileg umsvif í rekstri með aðkeyptri þjónustu.

Mánaðarlaun	350.000 kr.
Árslaun	4.200.000 kr.

C(4) Einyrkjar og almennir starfsmenn félaga í framangreindri starfsemi.

Mánaðarlaun	300.000 kr.
Árslaun	3.600.000 kr.

Deili tveir eða fleiri menn sem undir reglur þessar falla með sér stjórnun á rekstrinum
skal reiknað endurgjald þeirra fara eftir flokki C(1), C(2) eða lægst C(3) miðað við að
fjöldi starfsmanna, að þeim meðtöldum, sé deilt á þá.

Flokkur D. Iðnaðarmenn.

Til flokks D teljast iðnaðarmenn í löggiltum iðngreinum. Ef stjórnun svo sem fram-
kvæmdastjórn félags er aðalþáttur starfsins skal miða reiknað endurgjald við flokka B(1),
B(2) eða B(3) hér að framan.

Flokkur D skiptist í tvo undirflokka:

D(1) Iðnaðarmaður, sem hefur iðnlærða menn eða tvo eða fleiri ófaglærða aðstoðar-
menn í þjónustu sinni eða er með sambærileg umsvif í rekstri með aðkeyptri þjónustu.

Mánaðarlaun	225.000 kr.
Árslaun	2.700.000 kr.

D(2 og 3) Iðnaðarmaður, sem starfar einn eða með einum ófaglærðum aðstoðarmanni
í iðngrein eða er með sambærileg umsvif í rekstri með aðkeyptri þjónustu.

Mánaðarlaun	200.000 kr.
Árslaun	2.400.000 kr.

Flokkur E. Ýmis starfsemi ófaglærðra einyrkja og vélstjórnenda.

Til flokks E teljast menn sem vinna einir og greiða ekki fyrir aðkeypta aðstoðarþjón-
ustu og falla ekki undir flokka A til D. Til þessa flokks teljast t.d. bifreiðastjórar, stjórn-
endur vinnuvéla, svo og starfsmenn starfsgreina sem ekki krefjast sérstakrar starfsmennt-
unar svo sem hreingeringarmenn.

E(1) Stjórnendur vinnuvéla.

Mánaðarlaun	175.000 kr.
Árslaun	2.100.000 kr.

E(2) Aðrir.

Mánaðarlaun	160.000 kr.
Árslaun	1.920.000 kr.

Flokkur F. Sjómennska.

Til þessa flokks teljast sjómenn, sem starfa sem skipverjar við útgerð og njóta sérstaks afsláttar, sjómannaafsláttar, af þeim launum sem þeir hafa fyrir sjómannsstörf. Um önnur störf við útgerð fer eftir flokki B.

F(1) Skipstjóri.

Mánaðarlaun	300.000 kr.
Árslaun	3.600.000 kr.

F(2) Stýrimaður og vélstjóri.

Mánaðarlaun	275.000 kr.
Árslaun	3.300.000 kr.

F(3) Matsveinn og bátsmaður.

Mánaðarlaun	250.000 kr.
Árslaun	3.000.000 kr.

F(4) Háseti.

Mánaðarlaun	200.000 kr.
Árslaun	2.400.000 kr.

Reiknað endurgjald í flokkum F(1) – F(4) skal að lágmarki miðast við aflahlut skv. kjarasamningi og hliðstæðar greiðslur til annarra skipverja á sama skipi eða hliðstæðu.

F(5) Skipverjar á smábátum, sem kjarasamningar taka ekki til.

Mánaðarlaun	200.000 kr.
Árslaun	2.400.000 kr.

Reiknað endurgjald og greidd laun samtals skal ekki vera lægra en 40% af aflaverðmæti bátsins.

Við skil á staðgreiðslu er heimilt að miða við fjárhæðir í framgreindum flokkum en á framtali skal reiknað endurgjald ekki vera lægra en viðmiðun við aflaverðmæti tilgreinir.

Flokkur G. Landbúnaður.

Til flokks G teljast bændur sem einir eða með öðrum standa fyrir búrekstri, með eða án aðkeypts vinnuafsls. Standi hjón bæði fyrir búrekstrinum skal reiknað endurgjald hvors hjónanna um sig metið miðað við vinnuframlag hvors um sig við búreksturinn og skiptist rekstrarhagnaður á milli þeirra í hlutfalli við reiknað endurgjald þeirra. Vinni það hjóna, sem ekki stendur fyrir búrekstri með maka sínum, við reksturinn skal meta því endurgjald með hliðsjón af vinnuframlagi þess, metið á sama verði og endurgjald makans, og telst rekstrarhagnaður þá vera tekjur þess sem stendur fyrir búrekstrinum. Nái bústofn á býli

ekki 420 ærgildum má lækka reiknað endurgjald bænda í hlutfalli við bústærðina. Sé búrekstur umfangsmikill og fleiri en einn starfsmaður á launum auk bóndans skal flokka starfið í flokka B(1) til B(4).

G(1) Bóndi með sauðfjárrækt sem aðalbúgrein og hefur meiri hluta bútekna af henni.

Mánaðarlaun	75.000 kr.
Árslaun	900.000 kr.

G(2) Bóndi með kúabú sem aðalbúgrein og hefur meiri hluta bútekna af henni.

Mánaðarlaun	100.000 kr.
Árslaun	1.200.000 kr.

G(3) Bóndi sem stendur fyrir öðrum búrekstri, svo sem svínarækt, alifuglarækt, hrossarækt, loðdýrabú, grænmetisrækt og garðplönturækt.

Mánaðarlaun	150.000 kr.
Árslaun	1.800.000 kr.

Flokkur H. Makar.

Maður sem starfar við atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi maka síns eða starfar hjá félagi sem maki hans eða nákomnir venslamenn hafa ráðandi stöðu í vegna eignar- eða stjórnaraðildar.

H(1) Sérfræðingar, sbr. flokk A, sem vinna í sérgrein sinni en standa ekki fyrir starfsemi.

Mánaðarlaun	300.000 kr.
Árslaun	3.600.000 kr.

H(2) Iðnaðarmenn, sbr. flokk D, sem vinna í iðngrein sinni en standa ekki fyrir starfsemi.

Mánaðarlaun	160.000 kr.
Árslaun	1.920.000 kr.

H(3) Ófaglærðir starfsmenn almennt.

Mánaðarlaun	100.000 kr.
Árslaun	1.200.000 kr.

Reykjavík, 17. janúar 2002.

Indriði H. Þorláksson ríkisskattstjóri.